

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Милице Кадовић и Оливере Новаковић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења председника [REDACTED], године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/16...2/23), у поступку укидања права на додатно оптерећење, на седници одржаној дана 25.03.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена против решења председника [REDACTED], године, као **НЕОСНОВАНА**.

Образложење

Решењем председника [REDACTED], године, стављено је ван снаге решење [REDACTED], године, којим је запосленој [REDACTED] у [REDACTED], Судска јединица у [REDACTED] на радном месту [REDACTED] утврђено право на додатак за додатно оптерећење на раду у висини 8 % од основне плате на месечном нивоу. Одређено је да исплата зараде без наведеног додатка тече од дана коначности овог решења.

Против наведеног решења, [REDACTED] је изјавила жалбу из свих законом прописаних разлога. У жалби је навела да првостепени орган није поступио по налозима Жалбене комисије судова и да је решење нејасно и противречно, засновано на погрешно утврђеном чињеничном стању, с обзиром да је и даље додатно оптерећена на раду и да се у том погледу околности нису промениле. Истиче да је нетачно да се повећао број извршилаца, да су извршиоци који су у међувремену распоређени на поједина радна места у суду мање оптерећени док она све време ради и кривичну и оставинску материју, као и да је нетачно да је због повећаног броја извршилаца извршена измена распореда од [REDACTED], године, већ да је разлог ове измене инцидент са судијом [REDACTED] од [REDACTED], године, те своје премештање из [REDACTED] и [REDACTED] у [REDACTED] материју доживљава као казну за учешће у том инциденту, иако против ње није вођен дисциплински поступак. Такође наводи да обавља велики део посла [REDACTED], тако да поред обављања послова у [REDACTED] обавља и друге послове – [REDACTED], да [REDACTED] година ради у суду и да је својим преданим радом и залагањем у [REDACTED] и [REDACTED] стекла право на додатак од 8 %. Предложила је да Жалбена комисија судова усвоји жалбу и поништи ожалбено решење.

У одговору на жалбу [REDACTED], године, председник [REDACTED] је навео да су жалбени наводи неосновани и да не утичу на правилност

и законитост нападнутог решења, па је остао код свих навода из ожалбеног решења и предложио да Жалбена комисија судова одбије жалбу као неосновану.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Ожалбено решење донето је у поступку извршења решења Жалбене комисије судова број 120-01-██████████, године, којим је поништено претходно решење првостепеног органа од ██████████, године из разлога што је ожалбено решење било захваћено битном повредом одредбе поступка из члана 141 став 4 Закона о општем управном поступку, будући да образложење наведеног решења не садржи све чињенице од значаја за одлучивање као и прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку из диспозитива.

У поновном поступку, првостепени орган је пошао од измене распореда послова државних службеника и намештеника у ██████████ који је приложен спису ██████████, године, тако што је чланом 4 став 3 жалиљу распоредио на послове ██████████ у ██████████, као и ██████████ за потребе ██████████ Судске јединице у ██████████. Пре ове измене распореда, жалиља је због мањка извршилаца обављала послове у ██████████ и ██████████ ██████████, због чега је имала право на додатак на додатно оптерећење на раду, који јој је утврђен решењем ██████████, године. У међувремену је повећан број извршилаца у ██████████ у Судској јединици у ██████████, па је престала потреба да жалиља обавља послове у ██████████, јер је један извршилац преузео послове у ██████████ ██████████, а други извршилац послове у ██████████. Због тога је донета измена распореда послова државних службеника и намештеника од ██████████, године, када је одређено да жалиља обавља послове само у ██████████ Судске јединице у ██████████. Како постоји јасан и прецизан писмени налог претпостављеног да жалиља обавља послове само у ██████████, а не у ██████████, то првостепени орган налази да нису испуњени услови из члана 26 став 1 Закона о платама државних службеника и намештеника, јер нема писменог налога претпостављеног за обављање послова жалиље у ██████████. Због свега наведеног, првостепени орган налази да у оваквој ситуацији не може и даље да егзистира решење од ██████████, године, јер нису испуњени сви услови из члана 26 став 1 наведеног закона, па је одлучио као у изреци решења.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење правилно и законито, јер је првостепени орган поступио по налозима Жалбене комисије судова од 22.12.2023. године и у поновном поступку отклонио неправилности на које му је указано наведеним решењем.

Према члану 26 став 1 Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ 62/2006, 63/2006 – испр., 115/2006 - испр., 101/2007, 99/2010, 108/2013, 99/2014, 95/2018 и 14/2022), ако по писменом налогу претпостављеног државни службеник ради и послове који нису у опису његовог радног места због тога што је

привремено повећан обим послова или ради и послове одсутног државног службеника, има право на додатак за додатно оптерећење.

Из цитиране одредбе Закона о платама државних службеника и намештеника следи да се право на додатак за додатно оптерећење на раду остварује само ако постоји писмени налог претпостављеног да државни службеник ради и послове који нису у опису његовог радног места, да се ради о привременом повећању обима посла или ради обављања послова одсутног државног службеника. Како је жалиља распоређена на послове водиоца ██████████ и намештеника од ██████████. године распоређена на послове водиоца ██████████ и вршење ██████████ за потребе ██████████ и нема налог председника суда да обавља друге послове због привремено повећаног обима посла или ради обављања послова одсутног државног службеника, то по оцени Жалбене комисије судова нису испуњени услови да жалиља и даље остварује право на додатак за додатно оптерећење на раду.

Жалбена комисија судова је ценила све наводе жалбе и нашла да су исти неосновани и као такви без утицаја на другачију одлуку по жалби.

Неосновани су жалбени наводи да је жалиља и даље додатно оптерећена на раду и да је због тога неосновано стављено ван снаге решење на основу кога је имала додатак за додатно оптерећење на раду од 8 %, с обзиром да је жалиља од измене распореда послова државних службеника и намештеника од ██████████. године распоређена на радно место ██████████ у ██████████ у ██████████ – Судска јединица у ██████████, да врши ██████████ за потребе ██████████ и не обавља друге послове које нису у опису тог радног места по писменом налогу претпостављеног.

Наводи жалбе да жалиља и поред послова водиоца ██████████ ради и друге послове, а да је њој, за разлику од колегинице ██████████, укинута додатак за додатно оптерећење на раду као казна коју према њој спроводи председник суда због извесног инцидента са судијом ██████████, иако против ње није вођен дисциплински поступак и није утврђена никаква кривица, су неосновани. Ово из разлога што исти не доводе у сумњу законитост ожалбеног решења на основу члана 26 став 1 Закона о платама државних службеника и намештеника, јер жалиља у жалби није навела образложене разлоге за злоупотребу или злонамерне побуде руководиоца органа при утврђивању распореда послова, који су промењени у смислу да жалиља сада обавља само послове ██████████ у ██████████, да врши ██████████ за потребе ██████████ и да нема писмени налог за обављање других послова који нису у опису њеног радног места.

По оцени Жалбене комисије судова, околност да жалиља фактички односно без налога председника суда обавља и друге послове од значаја за рад суда и за чије обављање има поверење судија и других запослених у суду, спада у сферу организације рада, а дужност државних службеника је да обављају не само послове на које су распоређени већ и друге послове по налогу претпостављеног.

Навод жалбе да број извршилаца у ██████████ Судске јединице у ██████████ није повећан је контрадикторан и нејасан, имајући у виду да из распореда послова државних службеника и намештеника од ██████████. године, произлази да у ██████████ судске јединице у ██████████ са жалиљом раде још две колегинице, и то ██████████ на пословима ██████████ у ██████████, која обавља и ██████████ за потребе ██████████ и ██████████, у радном односу на одређено време, која обавља послове ██████████ у в ██████████ и ██████████, као и ██████████ ██████████ за потребе ██████████ и ██████████, што не спори ни жалиља.

Имајући у виду да је првостепени орган у поновном поступку отклонио све неправилности на које му је указано решењем Жалбене комисије судова број 120-01-████████. године, да ожалбено решење садржи јасне и непротивречне разлоге, да је донето без повреде правила поступка на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену материјалног стања, Жалбена комисија судова је применом члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а:

- ██████████ - 2 примерка,
од којих је један уручити жалиљи
- Архиви